

ПРОТОКОЛ

№ 1139

гр. Плевен, 22.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛОЯН В. ГЕРГОВ
Съдия: ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА
Съдебни Даниел М. Божков
заседатели: Станислав Ж. Михайлов
Стефан Ив. Копчев

при участието на секретаря ЖЕНИ Н. СТОЙЧЕВА
и прокурора К. Цв. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА Наказателно дело от общ характер № 20224400200666 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ М. И. Я. се явява лично и с адвокат С. В. от АК – Хасково, с пълномощно от днес.

ПОДСЪДИМИЯТ А. Х. М. се явява лично и с адвокат М. Т., с пълномощно от досъдебното производство (ДП).

ПОДСЪДИМИЯТ Д. Д. А. се явява лично и с адвокат Л. Г., с пълномощно от ДП.

Не се явява адвокат Т. Г. – Пещерска от САК, редовно призована.

ПОДСЪДИМИЯТ Н. Л. С. се явява лично и със защитници адвокат А. К. от АК – Плевен, с пълномощно от ДП и Б. К. С. – майка, с пълномощно от ДП.

За **ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ПЛЕВЕН** се явява прокурор К. Я..

ПОСТРАДАЛИЯТ „ИЗИПЕЙ“ АД – редовно призован, не изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД – редовно призован, не изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД („ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД) – редовно призован, не изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ БТК АД – редовно призован, не изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ „БДЖ - ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД – редовно призован, не изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – редовно призован, не

изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ „ЛУКОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД – редовно призован, не изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ „БУЛСАТКОМ“ ЕООД – редовно призован, не изпраща представител.

ПОСТРАДАЛИЯТ „ИНВЕСТБАНК“ АД – редовно призован, не изпраща представител

ПОСТРАДАЛОТО ДРУЖЕСТВО „ТАБАКО ТРЕЙД ПЛЕВЕН“ ООД – редовно призовано, се представлява от управителя М. И..

ПОСТРАДАЛИЯТ И. Д. Ц. – редовно призован, се явява лично.

ПОСТРАДАЛАТА С. Ц. Д. – редовно призована, не се явява.

ПОСТРАДАЛИЯТ Д. Г. П. – редовно призован, не се явява.

ПОСТРАДАЛИЯТ Т. В. П. – редовно призован, се явява лично.

ПОСТРАДАЛИЯТ Д. С. Ц. – не се явява, нередовно призован. Видно от върнатия отрязък от призовка, същият е бил посетен на посочения адрес, на който не е бил открит, като никой не е отговорил и на съобщенията на длъжностното лице-призовкар.

ПОСТРАДАЛИЯТ И. Л. И. – редовно призован, не се явява.

ПОСТРАДАЛИЯТ П. Т. К. – редовно призован, се явява лично.

ПОСТРАДАЛОТО ДРУЖЕСТВО „РОКО БАРОКО“ ООД – ПЛЕВЕН – редовно призовано, се представлява от адвокат Р. Х. от АК – Плевен, с пълномощно по настоящото производство.

Съдът **ДОКЛАДВА** постъпила молба от „Булсатком“ ЕООД, представлявано от управителя С.А. Г., от 28.10.2022 г., с която е направено искане „Булсатком“ ЕООД да бъде конституирано като граждански ищец в наказателния процес и се приеме за съвместно разглеждане в същия граждански иск за причинените имуществени вреди за извършените престъпления от подсъдимите Д. Д. А., А. Х. М., Н. Л. С. и М. И. Я. и по посочената в молбата правна квалификация. В същата молба е направено искане съдът да осъди подсъдимите да платят на „Булсатком“ ЕООД имуществени вреди в размер на претендирания вече в хода на ДП, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на влизане на присъдата в сила до окончателното изплащане на дължимите суми, както и направените разноски. С молбата е изразено и становище по въпросите, които следва да бъдат обсъдени в разпоредителното заседание. Към молбата не са приложени преписи за страните.

Съдът **ДОКЛАДВА** уведомление от „Инвестбанк“ АД, представлявано заедно от С.М. - председател на УС и изпълнителен директор и М.С. – член на УС и изпълнителен директор, които уведомяват, че банката няма правен интерес от конституиране по делото като страна, тъй като на основание договор за инкасиране на пратки и ценни книжа между

банката и „ВИП секюрити“ сумата от 90 000 лв. е била възстановена от „ВИП секюрити“ ЕООД на „Инвестбанк“ АД, с което банката е удовлетворила своята претенция, поради което приема, че същата няма качество на ощетено юридическо лице.

Съдът **ДОКЛАДВА** молба на „Йеттел България“ ЕАД, представяно от пълномощника А.Д., с която е предявен граждански иск за претърпените имуществени вреди от деянията на подсъдимите Д. А., А. М., Н. С. и М. Я. и е направено искане същите да бъдат осъдени да заплатят претърпените от „Йеттел България“ ЕАД имуществени вреди в размер, определен в материалите по ДП, ведно със законната лихва от деня на увреждането, както и направените по делото разноски. Към молбата няма препис, приложени са пълномощно за А.Д. като юрисконсулт на „Йеттел България“ ЕАД.

Съдът **ДОКЛАДВА** молба от „Роко Бароко“ ООД с управител Р.а П.Б., представлявана от адв. Р. Х. от АК – Плевен, с която е предявен граждански иск срещу подсъдимите Д. А., А. М. и Н. С. за сумата 46 718 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането - 29.01.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, като е направено искане пострадалото дружество да бъде конституирано в качеството на граждански ищец и частен обвинител в наказателния процес. Към молбата са приложени пълномощно и договор за правна защита от страна на пострадалото дружество с упълномощен адвокат.

Съдът **ДОКЛАДВА** допълнителна молба от „Роко Бароко“ ООД чрез адв. Х., с която е допълнена първоначалната молба, като е изразено становище по въпросите по чл.248 ал.1 от НПК и е оттеглено искането, заявено с първоначалната молба, за вземане на мерки за предварително обезпечение на гражданския иск срещу имуществото и вещите на обвиняемите на основание чл.73 от НПК.

Съдът **ДОКЛАДВА** постъпил граждански иск от „БДЖ - Пътнически превози“ ЕООД, представлявано от управителя Х. И., с което е предявен граждански иск за сумата от 2 615,85 лв., ведно със законната лихва, считано от 28.03.2018 г., спрямо подсъдимите Д. А., А. М., Н. С. и М. Я. солидарно.

Съдът **ДОКЛАДВА** два броя молби от „ВИП секюрити“ ЕООД:

С първата молба е предявен граждански иск за сумата 50 126,92 лв., ведно със законната лихва, считано от 28.03.2018 г. до окончателното изплащане на сумата, като молбата е предявена спрямо подсъдимите Н. С., А. М., М. Я. и Д. А.. Към молбата са приложени писмени доказателства.

Съдът **ДОКЛАДВА** втора молба на „ВИП секюрити“ ЕООД с правно основание чл.84 ал.1 от НПК, касаеща деянието от 28.03.2018 г., извършено в гр. Плевен, в района на магазин „Кауфланд - 2“ от подсъдимите Н. С., А. М., М. Я. и Д. А., с която е направено искане за конституиране на „ВИП секюрити“ ЕООД в производството като пострадало лице (ощетено юридическо лице) и приемане за съвместно разглеждане на предявения граждански иск срещу всички подсъдими за идентичната сума. Към молбата са приложени два броя уведомителни писма от ОДМВР, документи за възстановени на дружеството суми

от подсъдимия Д. А., разписка, платежно нареждане, документ за предаване на суми на клиенти, протоколи, нареждания, споразумения за прихващане и счетоводна справка; няма копия за страните.

СТАНОВИЩЕ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕПИСИ ОТ ДОКЛАДВАНИТЕ МОЛБИ

АДВ. К.: Искаме преписи от молбите на „ВИП секюрити“, „Булсатком“ ЕООД и „Йеттел България ЕАД“, за които няма преписи за страните. Искаме и време да се запознаем с тях.

АДВ. В.: Също моля за преписи и време за запознаване.

АДВ. Т.: Присъединявам се към искането.

АДВ. Г.: Моля за преписи и възможност да се запознаем.

Съдът ДАВА почивка до 11:20 ч., към който момент следва да бъдат осигурени преписи за страните.

След прекъсване заседанието продължава в 11:30 часа в присъствието на страните и същия съдебен състав.

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО:

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход.

АДВ. В.: Да се даде ход.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход, няма процесуални пречки.

ЗАЩИТНИКЪТ Б. С.: Да се даде ход.

ПОДСЪДИМИЯТ М. Я.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ А. М.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Д. А.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Н. С.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание. Видно от върнатия отрязък от призовка, пострадалият Д. С. П. е бил търсен на посочения в ДП адрес, същият не е уведомил съда за промяната му, поради което няма процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и открИ.е на разпоредително такова.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ пред първата съдебна инстанция.

Съдът **РАЗЯСНЯВА** на страните правата им по чл.274 и чл.275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, аз основания за отвод на съдебния състав и секретаря нямам и няма да правя. На този етап няма да искам събиране на нови доказателства, няма да соча такива, нямам и искания на този етап.

АДВ. Т.: Аз имам искане за отвод на съдия Доротея Симеонова – докладчик по делото. Отводът ми е с искане чл.29 ал.2 – предубеденост на съдията-докладчик. Тази предубеденост извеждам от нейните разпореждания преди разпореждането за насрочване на делото, а именно, първото и основно: с разпореждане тя е отказала подзащитния ми да упражни правото си на глас с основание, че тя не е запозната с делото. Това е конституционно негово право и тя го лишава, а не ограничава от правото на глас. Подзащитният ми е с мярка „Домашен арест“ и тази мярка ограничава единствено и само свободното придвижване на лицето без да ограничава нито едно друго негово право. Отказвайки му разрешение да отиде да гласува, тя го третира вече като осъдено лице - единствено осъдените лица нямат право да гласуват. Завела съм дело в Страсбург за неупражняване правото на глас от разпореждането на съдията-докладчик. Считам и съгласно практиката на Европейския съд, че е достатъчно само да има съмнение в обективността и в наличието на предубеденост - това е основание за отвод. Отделно от това, не само правото на глас, но са налице и две разпореждания, също от съдията-докладчик, с които не позволява и ограничава и лишава от правото на здравеопазване. Подзащитният ми има право на лечение, има право да напуска адреса в определен период, за да си прави изследвания. С двете разпореждания неоснователно се отказва възможност на подзащитния ми да излиза и да си прави прегледи. По-горе казах, че домашният арест не може да се третира като ограничаване на всички права. Това са конституционни права и тези права са нарушени преди даване ход на делото. Аз лично се съмнявам в обективността на докладчика, защото считам, че все още незапочвайки процеса, презумпцията за невиновност е нарушена, ограничени са неговите конституционни права и това е достатъчно основание за отвод. Моля да вземете решение по този въпрос.

АДВ. В.: Уважаеми г-н председател, окръжни съдии, аз лично като защитник на подсъдимия М. Я. нямам искания за отводи към състава на съда, прокурора и съдебния секретар. Що се касае, ако изобщо трябва да взема отношение по искането на колежката Т., то ще го направя единствено и само, тъй като имаме обвинение, което е в организирана дейност на всичките подсъдими, поради това мисля, че следва съдът да се произнесе по този въпрос.

АДВ. К.: Уважаеми г-н председател и господа съдии, от името на подзащитния ми заявявам, че нямам основания за искане на отводи. На този етап нямам нови доказателствени искания.

АДВ. Г.: Уважаеми окръжни съдии, аз лично нямам основания да правя отвод на

състава на съда. Имам искания по доказателствата. Съвсем накратко съвсем резонно според мен се постави един въпрос на вашето внимание от страна на колежката адв. Т. с оглед преценката дали има едно предварително третиране на част от подсъдимите в настоящото производство, спрямо които е в действие презумпцията за невиновност като осъдени лица, с оглед гарантиране правото им на гласуване. Вие ще отговорите на този въпрос.

ЗАЩИТНИКЪТ Б. С.: Поддържам становището на адв. К..

ПОДСЪДИМИЯТ М. Я.: Нямам искания за отводи. Нямам доказателствени искания.

ПОДСЪДИМИЯТ А. М.: Аз поддържам думите на моя адвокат.

ПОДСЪДИМИЯТ Д. А.: Поддържам становището на адв. Г..

ПОДСЪДИМИЯТ Н. С.: Аз също поддържам становището на адв. К..

С оглед процесуална организация на делото съдът намира, че следва да разясни на пострадалите лица, явили се в днешното съдебно заседание, правото им да се конституират като граждански ищци и частни обвинители с оглед изясняване на въпросите, които следва да бъдат обсъдени в рамките на днешното съдебно заседание.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

РАЗЯСНЯВА на явилите се пострадали правото им да се конституират като граждански ищци и частни обвинители в наказателния процес.

„ТАБАКО ТРЕЙД ПЛЕВЕН“ ООД, УПРАВИТЕЛ М. И.: Нямам претенции към подсъдимите лица. Нашата щета е възстановена от „Юсис“, така че ние се явяваме днес, за да заявим, че нямаме претенции.

ПОСТРАДАЛИЯТ И. Ц.: Нямам претенции. Не желая да участвам в процеса като граждански ищец и частен обвинител.

ПОСТРАДАЛИЯТ Т. П.: Нямам претенции. Няма да участвам в процеса като граждански ищец и частен обвинител.

ПОСТРАДАЛИЯТ П. К.: Нямам претенции. Не желая да участвам в процеса като граждански ищец и частен обвинител.

СЪДЪТ намира, че следва да се оттегли на съвещание за обсъждане на поставеното искане от адв. М. Т. във връзка с отвод на съдията-докладчик по делото.

Заседанието продължава в 12:24 ч. в присъствието на страните и в същия съдебен състав.

След съвещание съдът намира искането на адв. М. Т. за отвод на съдията-докладчик по делото за неоснователно. Изложените от нея доводи за предубеденост във връзка с извършените от него произнасяния не намират опора в материалите по делото. Видно от разпореждането от 27.09.2022 г., съдията-докладчик е оставил без разглеждане молбата не само на нейния подзащитен, но и на подсъдимите Д. А. и Н. С. - също с МН „Домашен

арест“, като причината за това е, че същата не се е запознала с материалите по делото предвид обстоятелството, че от определянето ѝ за съдия-докладчик до 27.09.2022 г. са минали само два работни дни, а с оглед фактическата и правна сложност на делото не е възможно запознаване със същото и обосновано произнасяне по направеното искане. Съдията-докладчик не може да бъде предубеден, при условие, че същият не е имал възможност да се запознае с материалите по делото в посочения по-горе срок, още повече, че същият не е разглеждал други дела с подсъдимите. Своевременността на подаване на искането за упражняване правото на избор, гарантирано от Конституцията, е основание и съдът да се произнесе позитивно, съобразявайки материалите по делото и датата на тяхното постъпление, или с други думи казано – произнасянето на съда своевременно и позитивно е обвързано със своевременността на направеното искане и доказателствената му обезпеченост.

На второ място, с разпореждането от 17.10.2022 г. е оставено без уважение искането на подсъдимия А. М. да напусне домашния си адрес от 14:00 до 19:00 часа за посещение при личния лекар и издаване на направление за лабораторни изследвания и провеждането на такива. Мотивите на съда за това решение са подробно изложени и те са свързани с възможността направлението да бъде получено по електронен път съгласно съществуващите правила за това, както и с оглед получаването му от близък при необходимост, а кръвни изследвания се провеждат в съответния времеви интервал сутрин, като не е заявено провеждането на други специализирани изследвания, което да обоснове напускането на домашния адрес в периода 14-19 часа. По този начин съдът не е нарушил правото на подсъдимия А. М. на достъп до здравеопазване. Същевременно следва да се посочи като аргумент в подкрепа на извода за безпристрастност, че със същото разпореждане е дадена възможност на този подсъдим да вземе участие в съдебно заседание пред АС – Велико Търново на 19.10.2022 г. по ВГрД № 2022400500211, като същият е следвало да представи доказателства за участието си в съдебното заседание, каквито не са били осигурени и представени на вниманието на съда.

С разпореждането си от 07.11.2022 г. съдията-докладчик е оставил без уважение искането на подсъдимия А. М. да напусне дома си от 9:00 до 18:00 часа за посещението при д-р Д. и личния му лекар, като към молбата е представено направление от личния лекар с неуточнена диагноза, който документ по никакъв начин не обосновава посещение при д-р Д. или отново при личния лекар, който е издал и въпросното направление. Същият не е представил документ за записан час за преглед при който и да е от двамата лекари, поради което съдът не е излязъл извън правната възможност, която има по закон, да не даде разрешение на подсъдимия да напусне адреса, на който търпи МН „Домашен арест“. И в този случай съдът не намира, че е нарушено правото на здравеопазване на този подсъдим. Въз основа на така изложените факти съдът не счита, че съдията-докладчик с разпорежданията си е проявил предубеденост по отношение на подсъдимия А. М., поради което да е налице относителното основание за отвод по чл.29 ал.2 от НПК, претендирано от защитника адв. Т..

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. М. Т. - защитник на подсъдимия А. М. за отвод на съдията-докладчик по делото като неоснователно.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания.

АДВ. В.: Нямаме искания.

АДВ. Т.: Ще направя искане след като чуя произнасянето по т. 6.

АДВ. Г.: Нямаме искания.

АДВ. К.: аз имам едно конкретно искане, защото не знам дали вече нещо ще се разреши на подсъдимите: Правя искане като начало другата седмица от понеделник до петък да се разреши на подзащитния ми да си чете делото, тъй като до този момент е имал възможност веднъж за три часа в ГДБОП и тъй като има право, правя искане първата седмица пет дни от 10:00 до 16:00 ч. и вече след това ще правим повторно искане.

ЗАЩИТНИКЪТ Б. С.: Нямам искания.

ПОДСЪДИМИЯТ М. Я.: Съгласен съм с адвоката си.

ПОДСЪДИМИЯТ А. М.: Съгласен съм с адвоката си.

ПОДСЪДИМИЯТ Д. А.: Съгласен съм с адвоката си.

ПОДСЪДИМИЯТ Н. С.: Поддържам адвоката си.

Съдът ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да изразят становището си по въпросите на чл. 248 ал.1 и ал.2 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, считам, че делото е подсъдно на този съд. Считам, че няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство, че на ДП не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, на пострадалите или на неговите наследници. Считам, че са налице основанията за разглеждането на делото по реда на особените правила. Не считам, че делото следва да се разглежда при закрити врати, да се привлича резервен съдия, съдебен заседател, да се назначава защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Вземете мерки за процесуална принуда са адекватни на обществената опасност на извършеното престъпление и считам, че същите следва да бъдат потвърдени. Считам, че ако се насрочва съдебно заседание, лицата следва да се призоват по общия ред, както е практиката.

АДВ. Х.: Уважаеми окръжни съдии, считаме, че делото е подсъдно на ПлОС. Считаме, че няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство, като на всички въпроси по чл.248 ние сме отговорили в уточняващата молба писмено, която е предявена и на подсъдимите. Считаме, че няма допуснати процесуални нарушения в ДП,

както и че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Считаме, че взетите мерки са адекватни с оглед извършените деяния и към настоящия момент няма основания за тяхното изменение. На този етап нямаме искания за събиране на нови доказателства, ще се ползваме от тези, които са събрани в ДП. Считаме, че за съдебното заседание всички следва да бъдат призовани по общия ред. Що се касае до молбите ни и исканията в тях, моля да бъде уважено искането за конституиране като граждански ищец. Оттегляме искането за конституиране като частен обвинител и поддържахме гражданския иск.

АДВ. Т.: Делото е подсъдно на СГС. Деянията са в различни съдебни райони. Налице са основанията на чл.36 ал.3 от НПК, а именно: при различен вид престъпления, извършени в различни райони, ДП е приключило и трябва да бъде разгледано в района, където е приключило, а именно – в гр. София, от ГДБОП е приключено. Това е по т. 1. По т. 2. считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По точка т. 3. – имам искане за прекратяване на съдебното производство поради допуснати съществени отстраними процесуални нарушения, нарушаващи правото на защита на подзащитния ми. Обвиненията и основно нарушенията са свързани с чл.199 от НК. Обвинението, което е повдигнато на подзащитния ми е, че деянието е извършено по поръчение на организирана престъпна група (ОПГ) и при предварителен сговор, като двете се „бият“ и не може да бъдат извършени – или деянието е извършено само при предварителен сговор или само по поръчение на ОПГ. Отделно от това е повдигнато обвинение във връзка с чл.26. В случая защитата счита, че след като деянията са извършени по поръчение на ОПГ и имаме обвинение за ОПГ, не може да се прилага чл.26 и такава е и константната практика на съда. Считам, че това е недопустимо като квалификация на деянията и затова това са основно аргументите ми за процесуални нарушения в обвинението. Аз не зная как да защитавам подзащитния ми – дали той е извършил деянията по поръчение на ОПГ или че е в съучастие при предварителен сговор, затова считам, че делото трябва да бъде върнато на прокуратурата за отстраняване на тези нарушения. По т. 4. – делото да се разгледа по общия ред. По т. 5. - няма основания за резервен съдия, съдебен заседател, тълковник, преводач или адвокат. По т. 6. имам искане за отмяна на МН „Домашен арест“. Искането ми се основава на прекомерност на задържане, такова е последното решение на Европейския съд, България е осъдена в Страсбург по делото „С. срещу България“ именно за прекомерност на задържане. Към настоящия момент подзащитният ми търпи МН „Задържане под стража“ и „Домашен арест“ четири години и седем месеца и ако този продължителен срок не е прекомерен, аз считам, че друг такъв срок няма, защото както и практиката на Европейския съд, така и съдилищата на България и ВКС, тежестта на повдигнатото обвинение не може да бъде основание за продължаване на мярка „Задържане“ или мярка „Домашен арест“. Считам, че към настоящия момент всяка друга мярка би осигурила подзащитния ми за наказателния процес – такава, която да го гарантира за всички фази, но не и МН „Домашен арест“, приравнена на задържане и ограничаваща правото му на свободно придвижване, на труд, както и на социализация преди

същият да бъде признат със съдебен акт за виновен или невинен. Все още и към настоящия момент съществува презумпцията за невиновност и не можем да се позоваваме както на тежестта на престъплението и високата обществена опасност на деянията, тъй като няма влязъл в сила съдебен акт. Затова аз считам, че мярката му за неотклонение „Домашен арест“ следва да бъде изменена, дори и в „Парична гаранция“, въпреки че моето мнение е за „Подписка“ с оглед на обстоятелството, че четири години и седем месеца той е бил лишен от право на труд и няма доходи, за да може да плати някакъв висок размер на парична гаранция. Тя би следвало да бъде съобразена именно с неговите доходи и семейно състояние, трябва да се вземе предвид и обстоятелството, че повече от три години той е бил с МН „Задържане под стража“ и е бил лишен от правото си да комуникира и с малолетното си дете, което нямаше и една година, когато същият беше задържан. Затова ви моля да измените мярката му за неотклонение „Домашен арест“, още повече, че и от днешното определение след искането ми за отвод беше обосновано, че същият трябва да представя доказателства за това какви изследвания ще прави и кога ще ги прави. Считам, че тези изследвания не се определят кога се правят и какви изследвания се правят от съдебния състав, а от лекаря, който осъществява прегледа и той може да каже какви изследвания са му необходими. По делото има разпореждане неколкостранно и на съдията-докладчик при предишно разглеждане на делото в бившия СНС, от което е видно, че подзащитният ми е излизал и е ходил на лекар, на скенери, няма отклонения след разрешението, връщал се е веднага, имал е добро процесуално поведение и не считам, че има основания за притеснения ако същият се грижи за своето здраве. По следващата точка – нямам искания на този етап, освен като чуя вашето определение, ще направя други искания.

АДВ. К.: Господа окръжни съдии, аз също считам, че съгласно чл.248 ал.1 т.1 делото е родово и местно подсъдно на ПлОС, като се позовавам на чл.36 ал.1 и ал.2 от НПК. Не са налице основания по т. 2. за прекратяване или спиране на наказателното производство. Поддържам и също считам, че на ДП е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия и то се изразява именно в квалифицирането на деянието по чл.199 като извършено по поръчение на ОПГ и при предварителен сговор - така, както се обоснова и колегата Т.. Безспорно е, че са взаимно изключващи се тези квалификации и това създава неяснота и объркване за подсъдимия, който не може да осъществи успешно своята защитна позиция и не знае от кое да се защитава. На следващо място поддържам като основателно изложеното становище, че е налице нарушение и предвид квалификацията на деянието като продължавано при условие, че прокуратурата твърди, че е извършено по поръчение на ОПГ и в съответствие с решение от тази ОПГ. Поради тази причина правя искане да бъде прекратено и делото върнато на прокуратурата. Освен това, по т. 4. считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, както и по т. 5. – при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, привличане на вещо лице, преводач или тълковник и извършване на съдебно-следствени действия по делегация. По т. 6. аз също правя искане за изменение мярката за неотклонение на подзащитния ми от „Домашен арест“ в „Парична гаранция“. Известно е, че мерките за

неотклонение имат за цел обезпечаване успешния ход на наказателния процес и гарантиране обществената сигурност чрез блокиране на предадените на съд лица за бягство или за извършване на престъпление, затова и релевантните фактори, които следва да бъдат анализирани, е именно доколко продължават да са налични рисковете от извършване на престъпление или от укрИ.е. Тази преценка неминуемо съдът не може да изведе само на плоскостта на инкриминираната дейност и това е посочено не само от нашия ВКС, и то неотклонно като практика, но и от Европейския съд за правата на човека (ЕСПЧ). Именно за да е налице продължаването на тези изключително тежки мерки, следва да се разгледа този въпрос и в светлината на личностния облик на подсъдимия, и процесуалното му поведение, и най-вече - продължителността на наложеното ограничение. По делото липсват доказателства за опасност същият да се укрие – това беше констатирано още при предходното разглеждане на делото и безспорно се преповтаряше всеки път, когато съдът се произнасяше за такава мярка. По това дело липсват доказателства да е възникнала впоследствие такава опасност. Липсват обаче и доказателства същият да извърши друго престъпление. Няма как да не се отбележи, че същият е с отлична характеристика - от завършване на образованието си до задържането си е бил непрекъснато трудово ангажиран, където за продължителен период от време е показал безупречна служба, и то в много отговорна сфера на дейност, касаеща работа със силнотокрови съоръжения. Същият не е осъждан, не са му налагани други административни наказания. Имал е изрядно поведение като гражданин, трайно е обвързан с адреса си и местоработата си до задържането. От друга страна, дори да се приеме, че съществува някаква опасност да извърши друго престъпление, задържането под стража за срок от четири години и седем месеца, в което включвам и една година домашен арест, който по своите правни последици относно невъзможността да се придвижва спокойно и реализира трудови доходи, да работи, та тази продължителност безспорно рефлектира върху правата му и следва да се отчете като новонастъпило обстоятелство, което да се постави в основата на извода, че с оглед продължителния срок на задържане, опасността от извършване на престъпление е с изключително намалял интензитет, което обуславя изменението на МН „Домашен арест“ в по-лека, която съвсем успешно би изиграла ролята, отредена ѝ в чл.57 от НПК и би била действително пропорционална на преследваните цели, а именно – обезпечаване развитието на наказателния процес, а в същото време не би създала ограничения, по-големи от действително необходимите за провеждането на ефективен наказателен процес. В този смисъл ще моля ако сметете искането за основателно, да измените мярката от „Домашен арест“ в „Парична гаранция“. Нямаме на този етап искания за събиране на нови доказателства по т. 7. и делото следва да се насрочи за съдебно заседание по общия ред, като се призоват и посочените в обвинителния акт лица.

АДВ. Г.: За процесуална чистота, преди да взема отношение по въпросите по чл.248, доколкото успях да чуя, докладвахте, че имаме нередовно призовано пострадало лице. Никой не взе становище от колегите и от прокуратурата дали са налице действително предпоставките за даване ход на делото. Ако бъркам, поправете ме. В някои моменти не се

чува и е възможно да не съм разбрал правилно.

По въпросите по чл.248 ще взема отношение накратко. По т.1. - цитирах се пред вас разпоредбите на чл.36 ал.1 и ал.2, цитира се и разпоредбата на чл.36 ал.3. Ако действително внимателно анализирам всяка една от тези разпоредби, аз също считам, че делото е подсъдно на СГС и ще се обоснова защо така смятам и аз. Първа и втора алинея говорят за едно—единствено престъпление, така е според мен визирано в закона. Ал. 3 говори когато обвиненията са за повече престъпления, подсъдността се определя там, където е завършено ДП, мястото беше посочено от колежката Т. – това е моето становище по този въпрос. Аз не намирам основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3. изцяло поддържам колегите. Действително с така внесен обвинителен акт е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване както правото му на лична защита, за мен така и на адвокатска защита относно неяснотата на правната квалификация по чл.199 – смесица от терминологии, взето решение в изпълнение решение на ОПГ, после влизаме в една смесица, както е описано от страна на обвинението за тези престъпления - след предварителен сговор, включая, разбира се, както беше посочено пред вас, визирайки въобще материалните текстове на цялото обвинение, аз също считам, че по чл.321 не е приложима разпоредбата на чл.26, което е още едно отстранимо съществено нарушение. Делото следва да бъде върнато на прокуратурата за отстраняване на тези нарушения. По т. 4. - няма основания за разглеждане на делото по реда на особените правила; по т.5. аз не намирам за необходимо да прилагаме която и да било от хипотезите, да не ги изброявам в тази връзка. Ще направя искане да измените взетата по отношение на моя подзащитен мярка за процесуална принуда, към настоящия момент „Домашен арест“, но съобразявайки общия период от време, от Март 2018 г. до настоящия момент задържане под стража, после изменена в домашен арест, който обаче също е съпоставим по тежест с тази най-тежка мярка. Всички други налични обективни данни в кориците на делото, които водят до извод, че ако същият ако бъде с по-лека мярка за процесуална принуда, аз нямам никакво съмнение, че ще се изпълнят целите, които законодателят е заложил. Отпаднала е необходимостта от този домашен арест, няма данни за опасност същият да се укрие или да извърши каквото и да било престъпление. Разбира се, производството ми позволява и да коментирам част от доказателствата за неговата съпричастност, но бих казал липсват убедителни такива. Но в крайна сметка по-същественото е и другите налични данни - относно неговото здравословно състояние, което обективно го принуждава в един по-чест период от време, в определени часови зони да посещава съответните медицински заведения, евентуално наложителността от оперативна намеса, новите данни за семейното му положение - все пак едно дете на една година и един месец, да съобразим и общественно-икономическите отношения към настоящия момент, трудно е за всички, които не работят, да реализират доходи, камо ли да издържат семейство. Всичко това обективно ме мотивира да направя това искане да измените тази тежка мярка, която е несъпоставима с такъв един изтекъл срок, който не е съпоставим с каквито и да било цели на НПК, в противоречие с европейската практика, затова искаме да измените мярката в друга, по-лека такава по ваша преценка. Убеден съм, че и най-леката ще способства за

изпълнение на целите на мерките за процесуална принуда. Аз нямам искания по доказателствата.

Смятам, че тук е мястото да взема отношение по предявените граждански иски, по всеки един от тях. Неминуемо приемането за съвместно разглеждане на всеки един от гражданските иски ще доведе и затрудни същинското наказателно производство е едно от основанията да не ги приемате за съвместно разглеждане. Гражданският иск от БДЖ, който претендира сумата от 2615 лв., която сума за мен е включена в сумата от „ВИП секюрити“ – една смесица, двойно предявени претенции, дали са основателни или не, не мога да кажа. Отделно от това имаме две молби, които според мен не съответстват на изискванията – непосочена сума, трябва да гадаем, да разсъждаваме доколко правилно е предявена тази молба. За част от гражданските иски все пак вие ще прецените дали към настоящия момент не е изтекла абсолютната давност за предявяване на същите, съобразявайки датата на деянията. За мен лично за част от гражданските иски е изтекла тази давност, което по същество исковите не следва да бъдат разглеждани относно тяхната основателност, а да не бъдат приети като недопустими.

АДВ. В.: Уважаеми окръжни съдии, относно т. 1. – подсъдно ли е делото на ПлОС, аз считам, че делото е подсъдно на ПлОС поради обстоятелството, че действително ал.3 говори при множество престъпления, че делото е подсъдно там, където е извършено разследването. Разследването действително е довършено в ГДБОП, но е наблюдавано под прякото ръководство и надзор от несъществуваща вече прокуратура и довършването на разследването следва да се има предвид не полицейската служба, където е довършено, а прокуратурата, осъществявала ръководство и надзор по това разследване. Поради тези причини считам, че ал.3 е неприложима в настоящия случай и делото е подсъдно на ПлОС. Няма основания според мен за прекратяване или спиране. Също като колегите по т. 3. считам, че са налице отстраними процесуални нарушения, допуснати в ДП, които действително водят до ограничаване правото на защита, поради което ще моля делото да бъде върнато, да не преповтарям всички съображения, на ОП – Плевен за отстраняване на допуснатите нарушения. Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Не е налице основание за разглеждане на делото при закрити врати, назначаване на резервен съдия, съдебен заседател, преводач, тълковник и извършване на процесуално-следствени действия по делегация. Що се касае за взетите мерки за процесуална принуда, считам, че взетата по отношение на подзащитния ми мярка за процесуална принуда е относима към настоящия момент на разследването, моля същата да бъде потвърдена, да не бъде изменяна. Нямам искания за събиране на нови доказателства към настоящия момент. Считам, че делото следва да бъде отложено и насрочено за провеждане на открито съдебно заседание, с призоваване на свидетелите.

Що се касае за гражданските иски, аз ще ви моля същите да бъдат оставени без уважение. Споделям доводите на колегата Г. що се касае до гражданския иск, предявен от юридическото лице „Роко Бароко“, действително там е изтекъл давностният срок, който е петгодишен, имаме и едно прекъсване. В разпоредителното заседание на СНС, което

прекъсване е за един ден, там искът е отхвърлен, не е приет, деянието е Януари 2017 г., към настоящия момент са изтекли повече от пет години с всички спирания и прекъсвания на производството. Що се отнася до другите граждански иски, действително се припокриват със счетоводните документи, представени от юридическото лице „ВИП секюрити“, в които счетоводни документи фигурира, че претенциите са обезпечени, тъй като по действащите договори за инкасова дейност самото юридическо дружество е обезщетило всички пострадали юридически лица. На следващо място, има един доста наболял въпрос относно предявения иск от 50 000 лв. от „ВИП секюрити“. Според мен сумата не е такава, но не е проблем на съда да изследва точната сума, поради което считам, че ще бъде затруднено разследването по настоящото дело и поради тази причина ще ви моля да отхвърлите и тази молба, тъй като действително сумата не е такава - съществуват находки в кориците на делото, че сумата е значително по-малка - погА.и са едни 25 000, даже в представените документи го има от самото заинтересовано юридическо лице и сумата е значително по-малка, което считам, че ще затрудни разследването.

АДВ. Т.: Становището ми по гражданските иски: На първо място считам, че не следва да бъдат приемани - както колегата каза, ще затруднят разглеждането на съдебното производство, но имам и други възражения. Вярно е, че съдебната практика е разнопосочна в тази насока, но основната и преобладаваща такава е: ако гражданският иск не е бил приет за съвместно разглеждане от съдебен състав и делото не е връщано на прокуратурата, няма внесен нов обвинителен акт, не може да се приеме, че следва да бъдат конституирани наново, да им се даде възможност за повторно предявяване на граждански иск. Това е в по-голямата си част константната съдебна практика. На следващо място, молбата на „Булсатком“ е без основание, без размер, без фактическа обстановка и действия на лицата. В молбата на „Йеттел България“ трябва да гадаем какъв е размерът на исканата от тях претенция. Те не отговарят на изискванията на закона за предявяване на граждански иски. Отделно от това, гражданският иск, предявен от „ВИП секюрити“, също не отговаря на размера, посочен в обвинителния акт, както и от доказателствата по делото какъв остатък имат да получават. Прекомерното завишаване на предявения граждански иск считам, че в наказателния процес ще затрудни събирането на нови доказателства, нови експертизи, по делото е налична разписка от месец Август 2018 г., че на „ВИП секюрити“ са върнати 202 000 лв. По обвинението са им отнети 218 000 лв., а тяхната претенция в исковата молба е за 50 000 лв., а не за 12 000 лв. Именно затова колегата каза, това обстоятелство, че не отговарят на събраните доказателства по делото, ще затрудни процеса. За претенцията на „Роко Бароко“ основният ми аргумент да не се приема за съвместно разглеждане не е, че е изтекла давността, а за това, че не е бил приет от съдебния състав, разглеждал делото до настоящия момент и че не може да се предявява за втори път претенция в съдебното производство при положение, че не е връщано на ДП, няма нов обвинителен акт на същия обвинителен акт.

АДВ. К.: Аз също ще помоля да не се приемат гражданските иски по съображенията, изложени от адв. Т., които поддържам.

ЗАЩИТНИК Б. С.: Присъединявам се към становището на адв. К..

ПОДСЪДИМИЯТ М. Я.: Присъединявам се към становището на защитника ми.

ПОДСЪДИМИЯТ А. М.: Присъединявам се към становището на защитника ми.

ПОДСЪДИМИЯТ Д. А.: Присъединявам се към становището на адв. Г..

ПОДСЪДИМИЯТ Н. С.: Поддържам тезата на адвоката си.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, предоставям на съда относно гражданските искиове. Моето виждане е, че действително ще се получи едно затруднение ако бъдат приети тези искиове за съвместно разглеждане.

АДВ. Г.: Ще помоля да разрешите на моя подзащитен на дата 24.11.2022 г. за времето от 14:30 до 17:00 ч., тъй като има час за посещение при зъболекар – д-р И.М., на адрес гр. Плевен, ***** . Това, което мога да представя като документ, е изписано от д-р М. със заверен от него печат, наименовано „Удостоверение“. Моля и да му разрешите за периода 28.11. - 02.12.2022 г. вкл., ако не уважите искането за изменение на мярката, да напуска адреса си, на който в момента изпълнява домашния арест, за да посети Съдебната палата в гр. Плевен, деловодство на Окръжен съд за часовия период от 10:00 до 16:00 ч., с оглед изявеното от него желание и право, разбира се, да се запознае с материалите по воденото производство.

АДВ. Т.: Моето искане е до влизане в сила на вашето решение по нашето искане за изменение на мярката за неотклонение да бъде разрешено на подзащитния ми в посочения период: 28.11. - 02.12.2022 г. вкл. от 10:00 до 16:00 ч. да му бъде разрешено да посещава сградата на Съдебната палата за запознаване с материалите по делото.

АДВ. Х.: Оставям преценката на вас, нямам допълнително становище.

АДВ. В.: Г-н председател, тъй като имам дело в 15:00 ч. в Окръжен съд – Ловеч, нямам възможност да се върна за произнасянето ви. Със съгласието на моя подзащитен заявявам, че той не възразява и ще изслуша определението самостоятелно, а аз ще се свържа с колегите.

Съдът СЕ ОТТЕГЛЯ на съвещание за обсъждане на направените искания.

Заседанието ПРОДЪЛЖАВА след прекъсване в 16:53 ч. в присъствието на страните, без адв. В. и в същия съдебен състав.

Съдът, след тайно съвещание, като съобрази становището на страните и събраните по делото материали, прие за установено следното:

НОХД № 666/2022 г. по описа на Окръжен съд – Плевен е образувано след прекратяване на съдебното производство по НОХД № 3066/2019 г. по описа на Специализиран наказателен съд (закрит), Х състав, с приемник Софийски градски съд (СГС), където делото е заведено деловодно и изпратено по подсъдност на Окръжен съд – Плевен на основание чл.36 от НПК вр. чл.258 от НПК. Председателят на съдебния състав по горепосоченото дело в разпореждането си от 15.09.2022 г. е приел, че след настъпилата смърт на съдебен заседател М.В. е налице незаконен състав, който не може да разгледа

делото и същото следва да започне отначало с провеждане на разпоредително заседание от състав на Окръжен съд – Плевен, чиято компетентност е мотивиран с разпоредбата на чл.36 ал.1 и ал.2 от НПК, тъй като вторичната престъпна дейност на подсъдимите е извършена според него както в гр. София, така и в гр. Плевен, където е довършено според него самото престъпление, а от друга страна инкриминираната организирана престъпна група, по повод на която е внесен обвинителен акт в СНС, е създадена в гр. Плевен и е действала на територията на гр. София и гр. Плевен. По тези съображения същият е счел, че делото следва да бъде разглеждано от Окръжен съд – Плевен на основание чл.258 от НПК.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид становището на страните по въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, намира, че делото не е подсъдно на Окръжен съд – Плевен. При обсъждане на аргументите на страните и собствените такива по въпроса по чл.248 ал.1 т.1 от НПК фактическите и правните доводи на съда са следните:

Обстоятелството, че е починал член на съдебен състав, поради което е налице непълнота на същия, не е основание съдията-докладчик по НОХД № 3066/2019 г. на СНС (закрит) да прекрати съдебното производство и да го прати на ОС – Плевен за провеждане на разпоредително заседание и разглеждане на делото. Разпоредбата на чл.258 ал.1 от НПК касае неизменност на състава на съда, а ал.2 на същата сочи, че когато някой член от състава не може да участва в разглеждането на делото, съдебното заседание започва отначало. При тези обстоятелства със смъртта на съдебния заседател докладчикът по делото не е имал основание да прекрати съдебното производство и да изпрати делото по подсъдност на ОС - Плевен, защото това дело е следвало да започне отначало в съда, в който се е намирало, а не да бъде препращано на друг съд. Съгласно разпоредбата на § 50 ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ (обн. ДВ бр.32/2022 г.) първоинстанционните наказателни дела, по които е било проведено разпоредително заседание пред СНС (закрит), стават подсъдни на СГС и разглеждането им продължава от съдебния състав, провел заседанието. Според ал.2 на същата разпоредба съдиите от съдебните състави, които не са преназначени в СГС, се командирова за участие в разглеждането на делата до приключване на производствата по тях. Видно от приложената по НОХД № 3066/2019 г. на СНС(закрит) заповед № К1195/29.08.2022 г., на заместник-председател на Апелативен съд - София (л.2247), съдия А.М. като докладчик по делото е бил командирован като съдия от Окръжен съд – София в СГС за разглеждане на делото както на посочената дата, така и за всички останали съдебни заседания до приключване на производството по делото. При това положение настоящият съдебен състав намира, че докладчикът по делото няма основание със свое разпореждане да прекрати съдебното производство по делото, дистанцирайки се от задълженията си по чл.258 ал.2 от НПК, като насочи делото към друг съд, който счита, че е териториално компетентен да разгледа същото.

На следващо място, това виждане на съдебния състав е в кореспонденция и със становището на ОСНК на ВКС, изразено в Решение от 10.11.2022 г., според което щом на основание чл.249 ал.1 вр. чл.248 ал.1 т.3 от НПК е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокурора за отстраняване на допуснатите съществени нарушения на

процесуалните правила, след връщането му се приема, че се касае за едно и също наказателно производство, при което компетентен да разгледа делото е не само същият съд, но и същият съдия-докладчик. В конкретния случай, след като съдът е решил въпроса за подсъдността в хода на проведеното от него разпоредително заседание, конституиран е страни, открил е съдебно следствие, събирал е доказателства, няма основание същият, възползвайки се от обстоятелството, че е починал съдебен заседател, да се отстрани от разглеждането на делото като използва формата на изпращането му по компетентност на друг съд, пререшавайки този въпрос повторно, и то без да вземе становището на страните. Щом след връщане на делото в съда след отстраняване на допуснатите процесуални нарушения, компетентен да го разгледа и реши е не само същият съд, но и същият съдия-докладчик, няма основание делото да бъде изпращано на друг съд само на основание, че се налага заместване на член от състава на съда при условията на чл.258 от НПК, който текст не дава и подобни правомощия на определения вече съд.

Настоящият съдебен състав намери за неправилен и изводът на съдията-докладчик по НОХД № 3066/2019 г. по описа на СНС (закрит), че след като едно от обвиненията, повдигнато на подсъдимите, е за участие в ОПГ и според него същата е създадена в гр. Плевен и е извършвала дейността си на територията на гр. Плевен и гр. София, то компетентен да разгледа и реши делото е ОС – Плевен, тъй като в НПК не мястото на създаване на групата, а мястото на извършване на престъпленията или довършването им е критерият, по който се определя компетентният да разгледа и реши делото съд, а и обвинението не е за образуване или ръководена на ОПГ, а за участие в такава.

Настоящият съдебен състав намира, независимо от посочените по-горе аргументи, че същият не е компетентен да разгледа делото и с оглед разпоредбата на чл.36 от НПК, на която се е позовал съдията-докладчик. Ал.3 на чл.36 от НПК изрично посочва, че в случаите, когато обвинението е за няколко престъпления, извършени в района на различни съдилища, делото е подсъдно на съда, в чийто район е завършено досъдебното производство, като се ирелевира от коя инстанция е наблюдаващият прокурор. В тази връзка, видно от материалите по делото е, че ДП № 296/2018 г. по описа на ГДБОП, МВР е проведено в гр. София, където е и приключило, а впоследствие делото е било внесено в компетентния към този момент съд, а именно – СНС (закрит). При това положение е налице и друго самостоятелно основание, което ясно определя наличието на още една пречка делото да бъде разгледано от Окръжен съд – Плевен и което дава допълнителна опора на изводите на настоящия съдебен състав да приеме, че е подсъдно на СГС като правопреемник на СНС (закрит) съгласно § 59 ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ (обн. ДВ бр.32/2022 г.)

Предвид тези изводи съдът намира, че не следва да се произнася по останалите въпроси по чл.248 ал.1 т.2, 3, 4, 5, 7 и 8 и ал.2 от НПК. Следва на основание чл.44 ал.1 от НПК да се повдигне спор за подсъдност между Окръжен съд – Плевен и Софийски градски съд пред ВКС.

Съдът намира, че в случая следва да се произнесе по искането по чл.248 ал.1 т.6 от НПК, тъй като съгласно разпоредбата на чл.44 ал.2 от НПК докато трае спорът за

подсъдност, органът пред който делото е висящо, извършва само действията, нетърпящи отлагане, а в случая се касае за произнасяне по взетите по отношение на подсъдимите мерки за неотклонение.

Относно направените искания за промяна на мерките за неотклонение на подсъдимите Н. С., А. М. и Д. А. съдът намира следното:

Подсъдимите Н. С., А. М. и Д. А. към настоящия момент са с мерки за неотклонение „Домашен арест“.

Последното произнасяне на компетентния съд по искане за изменение на мярката за неотклонение от подсъдимия С. е от 07.06.2022 г., с което е оставено без уважение искането на същия за промяна на мярката му за неотклонение от „Домашен арест“ в по-лека такава. В същото съдебно заседание е оставено без уважение и искането на подсъдимия Д. А. за изменение на мярката му за неотклонение от „Домашен арест“ в по-лека такава. Последното произнасяне на СНС (закрит) по искане за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия А. Х. М. е от дата 11.07.2022 г., когато със свое определение съдът е оставил без уважение искането на държавното обвинение за изменение на мярката за неотклонение в по-тежка такава, а именно – „Задържане под стража“.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да се произнесе по мерките за неотклонение, като съобрази новонастъпилите обстоятелства след произнасянето на СНС (закрит) по мерките за неотклонение на подсъдимите Н. С., А. М. и Д. А..

Няма съмнение, че е налице продължителност на мерките за процесуална принуда, взети по отношение на подсъдимите С., М. и А. както в първоначалния им вид, така и след последващата им корекция от страна на съда. Тази продължителност на актуалните мерки за неотклонение обаче е в рамките на разумното при отчитане на фактическата и правна сложност на делото, с оглед повдигнатите спрямо тримата подсъдими обвинения и при отчитане на възприетата пропорционалност между същите и тежестта на повдигнатите спрямо тях обвинения. Изложените в днешното съдебно заседание доводи от защитниците на тримата подсъдими за изменение на мерките им за неотклонение в по-леки такива, а именно: упражняване на трудови права, чисто съдебно минало, добри характеристични данни, семейно положение и здравословно състояние не са нови и са заявявани многократно пред съответния съд, пред който се е водило до настоящия момент делото, а именно СНС, който не е счел, че същите представляват основание за изменението им. В тази връзка няма изложени обстоятелства, които да подлежат на нова преоценка така, щото да се приеме, че исканията за промяна на мерките за неотклонение спрямо подсъдимите С., М. и А. са основателни.

Съдът намира за основателно искането на защитниците адв. М. Т., адв. А. К. и адв. Л. Г. за запознаване на подзащитните им с материалите по делото. Последното следва да бъде осъществено в периода 28.11.-02.12.2022 г. вкл. за времето от 10:00 до 16:00 часа, за което следва да бъде създадена допълнителна организация в Съдебната палата и уведомени съответните органи – ОЗ „Охрана“ – Плевен, – ОДМВР – Плевен и ОСИН – Плевен,

ангажирани с реда в Съдебната палата и контрола на мерките за процесуална принуда на подсъдимите Д. А., Н. С. и А. М..

Следва да бъде разрешено на подсъдимия Д. А. да посети на 24.11.2022 г. в периода 14:30-17:00 ч. специалист по дентална медицина – д-р И. М., с адрес на практиката гр. Плевен, *****, за което се уведомят съответните служби – ОДМВР – Плевен и ОСИН – Плевен, като същият следва да представи документи от лекуващия лекар, удостоверяващи явяването му пред съответния специалист и извършените медицински манипулации.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по **НОХД № 666/2022 г.** по описа на Окръжен съд – Плевен.

ПОВДИГА на основание чл.44 ал.1 от НПК спор за подсъдност между Плевенски окръжен съд и Софийски градски съд пред ВКС на Република България.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното искане от подсъдимия Н. Л. С. с ЕГН *****, за изменение на мярката му за неотклонение от „ДОМАШЕН АРЕСТ“ в по-лека такава като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното искане от подсъдимия Д. Д. А. с ЕГН *****, за изменение на мярката му за неотклонение от „ДОМАШЕН АРЕСТ“ в по-лека такава като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното искане от подсъдимия А. Х. М. с ЕГН *****, за изменение на мярката му за неотклонение от „ДОМАШЕН АРЕСТ“ в по-лека такава като неоснователно.

РАЗРЕШАВА на подсъдимия Д. Д. А. С ЕГН *****, да напусне адреса гр. Плевен, *****, на който търпи МН „Домашен арест“ на 24.11.2022 г. в периода 14:30-17:00 ч. за посещение на специалист по дентална медицина – д-р И. М., с адрес на практиката гр. Плевен, *****, за което се уведомят съответните служби – ОДМВР – Плевен, като същият **да представи** документи от лекуващия лекар, удостоверяващи явяването му пред съответния специалист и извършените медицински манипулации.

РАЗРЕШАВА на подсъдимите:

- Д. Д. А. С ЕГН *****, да напусне адреса гр. Плевен, *****, на който търпи МН „Домашен арест“;

- Н. Л. С. с ЕГН *****, да напуска адреса гр. Тръстеник, *****, на който търпи МН „Домашен арест“;

- А. Х. М. с ЕГН *****, да напуска адреса

***** на който търпи МН „Домашен арест“,

да се запознаят с материалите по НОХД № 666/2022 г. в сградата на Окръжен съд – Плевен, ул. „Димитър Константинов“ № 25, в периода от 28.11.2022 г. до 02.12.2022 г. вкл., във времето от 10:00 до 16:00 ч., при установената за това нарочна организация.

ДА СЕ УВЕДОМЯТ ОЗ „Охрана“, ОДМВР – Плевен и ОСИН – Плевен съгласно мотивите на определението.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на ОЗ „Охрана“, ОСИН – Плевен и ОДМВР – Плевен.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която се прекратява съдебното производство по делото и се повдига спор за подсъдност пред ВКС, не подлежи на жалба и протест, а в частта относно мерките за неотклонение може да се обжалва пред Апелативен съд – Велико Търново по реда на Глава Двадесет и втора от НПК в седмодневен срок от днес.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в **17:06** часа.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

3. _____

Секретар: _____